

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 20 października 2014 roku (data prezentaty) zmodyfikowanym pismem z dnia 10 marca 2015 roku, małoletni powód L. M., reprezentowany przez przedstawicielkę ustawową – matkę S. M., zastąpioną przez pełnomocnika, wniósł o zasądzenie od pozwanego J. M. alimentów w kwocie po 2718,50 zł miesięcznie, płatnych do 05 – go dnia każdego miesiąca, wraz z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat oraz o zasądzenie kosztów postępowania wedle norm przepisanych (k. 3-9, 78-82).

W odpowiedzi na pozew pozwany J. M., działając przez pełnomocnika, wniósł o oddalenie powództwa powyżej kwoty 600 zł (k. 36-43). Na rozprawie w dniu 11 marca 2015 roku pozwany rozszerzył zakres uznania powództwa do kwoty po 1.250 zł miesięcznie (k. 122). Następnie pismem z dnia 19 maja 2015 roku (data prezentaty) pozwany uznał powództwo do kwoty po 1.200 zł miesięcznie (k. 131).

Wnioskiem z dnia 02 czerwca 2015 roku (data prezentaty) małoletni powód L. M., reprezentowany przez przedstawicielkę ustawową – matkę S. M., wniósł o udzielenie zabezpieczenia roszczenia poprzez zobowiązanie pozwanego do łożenia na czas trwania postępowania kwoty po 2.000 zł miesięcznie na rzecz małoletniego powoda (k.191).

Postanowieniem z dnia 09 czerwca 2015 roku Sąd udzielił zabezpieczenia na kwotę 1.400 zł miesięcznie (k. 195-198). Orzeczenie jest prawomocne z dniem 30 listopada 2015 roku (k. 277).

W ostatecznych stanowiskach strona powodowa wniosła o zasądzenie alimentów w kwocie 2.220 zł a pozwany uznał powództwo do kwoty po 1.250 zł miesięcznie (k.295-296).

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Małoletni powód L. M. urodził się w dniu (...) w W.. Jest dzieckiem S. M. i J. M.. (odpis skrócony aktu urodzenia k. 28). Rodzice małoletniego od maja 2014 roku nie tworzą już związku nieformalnego. Od czasu rozpadu związku rodziców małoletni pozostaje co do zasady pod pieczą matki.

Pozwany interesuje się małoletnim synem, utrzymuje z nim kontakt. Zdarza się, że pozwany sprawuje opiekę nad małoletnim synem, gdy matka małoletniego z uwagi na obowiązki zawodowe nie może tego robić. Od czasu rozstania się z matką dziecka pozwany partycypuje w kosztach utrzymania małoletniego syna. Przekazuje matce dziecka co do zasady po 1.000 zł miesięcznie (k. 123-124). Ponadto w okresie, gdy małoletni przebywa pod opieką pozwanego ponosi on całkowity koszt związany z utrzymaniem dziecka. k. 5 – 8).

Małoletni powód L. M. ma 2 lata i 10 miesięcy. Małoletni co do zasady zamieszkuje wraz z matką oraz jej konkubentem w wynajmowanym mieszkaniu w W.. Przez około 12-14 dni w miesiącu mieszka u ojca (k. 293, 294).

Małoletni od marca 2015 uczęszcza do przedszkola, którego koszt w roku szkolnym 2014/2015 wynosił 1.300 złotych miesięcznie. (k. 79). Obecnie chesne jest na tym samym poziomie, obejmuje wyżywienie (k. 292). Ponadto dodatkowo płatny jest angielski, 15 zł za godzinę, w miesiącu odbywają się 4 zajęcia (k. 293). Przed pójściem dziecka do przedszkola matka korzystała z usług opiekunki , której obecnie nie zatrudnia (k. 8, 293).

Małoletni jest uczulony na laktozę, pije mleko kozie. Matka leczy syna metodą chińską i homeopatią (k. 293).

Przedstawicielka ustawowa ocenia średnie miesięczne koszty utrzymania małoletniego na kwotę 4.440 zł. Na tę kwotę składają się następujące wydatki: 1/5 kosztów związanych z wynajęciem i utrzymaniem mieszkania – 1.100 zł, przedszkole – 1.300 zł, wyżywienie – 600 zł (bez mleka koziego po 10 zł za butelkę), obuwie, ubrania – 250-300zł, pieluchy 70-140 zł, leki – 300zł,

Wcześniej matka dziecka oceniała koszty utrzymania syna na kwotę ponad 5.700 zł.

W 2015 roku wyjazd wakacyjny pochłonął 600 zł kosztów przypadających na małoletniego.

Matka małoletniego powoda S. M. ma niespełna 25 lat. Prowadzi własną działalność gospodarczą pod nazwą (...), polegającą na wspomaganiu wystawiania przedstawień artystycznych (k.21). Wedle własnego oświadczenia osiąga z niej dochód w wysokości ok. 5.000 zł netto miesięcznie. (k. 7, 123).

W 2013 roku osiągnęła 46.427,80 zł dochodu z przychodu w wysokości 65.555,15 zł (PIT 37 k. 13-20). W 2014 roku osiągnęła 71.413,90 zł dochodu z przychodu 107.690,77 zł (PIT-36 k. 156-161). W trzecim kwartale 2015 roku osiągnęła 59.143 zł dochodu. Ocenia, że od listopada 2015 roku zarabia po 2.000 zł miesięcznie (k. 294). Jest to zasiłek macierzyński po urodzeniu dziecka (k. 293).

W chwili zainicjowania postępowania mieszkała wraz z synem w wynajmowanym mieszkaniu, z czynszem najmu 2.100 zł miesięcznie (k. 22-23). Następnie zamieszkała z konkubentem w wynajmowanym przez niego mieszkaniu. Czynsz najmu za to mieszkanie wynosił, wedle oświadczenia, 5.500 zł, plus opłaty 300 zł (k. 79). W mieszkaniu tym mieszka przedstawicielka ustawowa, jej partner, małoletni powód, córka przedstawicielki ustawowej. Mieszkanie ma powierzchnię 130 mkw., jest dwupoziomowe z 5 pokojami (k. 123).

(...) przedstawicielki ustawowej, M. F., jest także reżyserem. W jego ocenie stawka reżyserska za dzień zdjęciowy to 35.000 zł, a stawka asystenta reżysera to 2.500 zł brutto. W jego ocenie stawki te z uwagi na dość hermetyczne środowisko są powszechnie znane. Wskazał, że on w 2014 roku osiągał dochód miesięczny na poziomie 35.000 zł (k. 274). (...) przedstawicielki ustawowej ma 10 letnie dziecko na którego utrzymanie płaci od 5 lat po 3.500 zł miesięcznie alimentów (k. 275). Córka partnera nocuje u nich w co drugi weekend oraz w środy (k. 292).

Rodzice przedstawicielki ustawowej mieszkają w G..

Posiada pożyczkę zaciągniętą w kwocie 25.000 zł, którą spłaca ratą po 550-590 zł miesięcznie (k. 293). Posiada oszczędności. Jest wspomagana finansowo przez partnera (k. 293). Na swoje utrzymanie przeznacza około 3.000 zł miesięcznie.

Pozwany J. M. ma 35 lat, jest reżyserem (k. 176-181). Prowadzi działalność gospodarczą o charakterze artystycznym, w której ramach wykonuje dzieła w postaci reżyserii filmów seriali i innych form filmowych. W 2013 roku osiągał średnio 7.120 zł dochodu miesięcznie (k. 39). Wskazał, że osiąga obecnie dochody na niższym poziomie. Na spadek dochodów miała wpływ koniunktura, a także przede wszystkim okoliczność ograniczenia przez pozwanego swojej aktywności zawodowej aby poświęcać czas synowi (k. 134). Jak wskazał, po urodzeniu dziecka ograniczył życie zawodowe do 6 dni w miesiącu (k. 39). Pozwany wskazał, że jego dochody są nieregularne, od 3.000 zł do 13.000 zł netto miesięcznie (k. 295).

Jest także zatrudniony w Studia (...) sp. z o.o. w W. – prokurentem tej spółki jest jego matka – B. T.. Z tego tytułu w okresie od stycznia do października 2015 roku osiągnął 68.731 zł dochodu w postaci pensji netto (k. 267-268).

Na dochody pozwanego składają się także tantiemy, w 2015 roku otrzymał około 7.000 zł tantiem (k. 124).

W 2013 roku osiągnął 42.098,12 dochodu z przychodu w wysokości 84.196,41 zł (PIT-37 k. 45-48). W 2014 były to kwoty odpowiednio 46.842,65 zł i 87.784,42 zł (PIT-37 k. 150-154).

Pozwany w 2008 roku zaciągnął kredyt mieszkaniowy w kwocie 1.693.339,44 zł na okres 45 lat. Rata kredytu na dzień 25 czerwca 2013 roku wynosiła 7.583,10 zł (k. 49-61).

Dom w którym mieszka kupił za kwotę 1.100.000 w 2007 roku (k. 295).

Obecnie spłaca dwa kredyty: jeden z ratą 750-800 zł miesięcznie a drugi 2.900-3.500 zł miesięcznie, w zależności od kursu franka szwajcarskiego (k. 133).

Pozwany w 2007 roku zaciągnął kredyt w wysokości 80.000 zł w (...) Banku, denominowany we franku szwajcarskim (k. 138).

W 2014 roku sprzedał B. T. udział wynoszący ¼ części we własności mieszkania położonego przy ul. (...) w W. za kwotę 94.500(k. 141-144).

Od stycznia 2015 roku oferuje to mieszkanie do najmu (k. 121). Wcześniej uzyskiwał z najmu 1.800 zł miesięcznie (k. 124).

Pozwany miał ofertę pracy przy filmie Disco P., jednak jej nie przyjął, gdyż nie chciał poświęcać aż tyle czasu, podczas którego nie widziałby się z synem – film był realizowany wyjazdowo (k. 295). Przyjęcie tego zlecenia dałoby mu około 40.000 zł za dwa miesiące pracy (k. 273).

Pozwany jest właścicielem T. (...), za którą zapłacił 20.000 zł (k.295).

Pozwany pożyczał w przeszłości pewne większe kwoty pieniężne różnym osobom, obecnie odzyskał część tych pieniędzy.

Wśród swoich kosztów utrzymania wskazał koszt kredytu:2.800 zł, utrzymanie domu 1.000 zł, 800 zł raty drugiego kredytu, 1.500 zł pozostałych kosztów.

Pozwany od czasu zabezpieczenia alimentów łoży je w kwocie wskazanej w orzeczeniu – po 1400 zł miesięcznie. Partycypuje także w innych kosztach dziecka, takich jak wyprawka czy leki (k. 293). Podczas pobytu u pozwanego pozwany utrzymuje dziecko. Koszt wyżywienia określił na 600 zł miesięcznie. Koszt utrzymania dziecka u siebie określił na 800 zł miesięcznie. Wskazał, że on podaje dziecku mleko bez laktozy, które jest tańsze od mleka koziego (k. 294).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy, w tym w szczególności w oparciu o zeznania stron, zeznania świadków: B. T. (k. 270-272), M. B. (k. 273-274), M. F. (k. 274-275).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na częściowe uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 133 § 1 i 3 krio, rodzice mają obowiązek świadczeń względem dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Rodzice mogą uchylić się od świadczeń alimentacyjnych względem dziecka pełnoletniego, jeżeli są one połączone z nadmiernym dla nich uszczerbkiem lub, jeżeli dziecko nie dokłada starań w celu uzyskania możliwości samodzielnego utrzymania się.

Zakres obowiązku alimentacyjnego, zgodnie z treścią art. 135 § 1 i 2 krio, zależy z jednej strony od potrzeb osoby uprawnionej, z drugiej zaś strony od możliwości zarobkowych i majątkowych osoby zobowiązanej. Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego.

Przyjmuje się, za uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1987 r.

(III CZP 91/86), że „przez usprawiedliwione potrzeby uprawnionego rozumieć należy potrzeby, których zaspokojenie zapewni mu - odpowiedni do jego wieku i uzdolnień

- prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy. Możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego określają zarobki i dochody, jakie uzyskiwałby przy pełnym wykorzystaniu swych sił fizycznych i zdolności umysłowych, nie zaś rzeczywiste zarobki i dochody”.

Granice obowiązku alimentacyjnego stanowią uzasadnione potrzeby dziecka. „Zgodnie z utrwaloną w orzecznictwie zasadą, dzieci mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami i to zarówno wtedy, gdy żyją z nimi wspólnie, jak i wtedy, gdy żyją oddzielnie. Oznacza to, że rodzice powinni zapewnić dziecku warunki materialne odpowiadające tym, w jakich żyją sami. Nie będzie to jednak dotyczyło potrzeb będących przejawem zbytku” (por. Z. Krzemiński, Alimenty i ojcostwo. Komentarz, Oficyna, 2008, wyd. III opubl. Lex).

Wysokość alimentów zależy nie tylko od zarobków zobowiązanego, ale również od możliwości zarobkowych osoby zobowiązanej, które nie zawsze są równe osiąganym dochodom. O. rodzice obowiązani są ponosić koszty niezbędne do zapewnienia dziecku prawidłowego rozwoju, wychowania i funkcjonowania na odpowiednim poziomie w środowisku, w którym żyją i zagwarantowania dziecku takiej stopy życiowej, na jakiej sami funkcjonują.

Strona powodowa w ostatecznym stanowisku oceniła miesięczny koszt utrzymania małoletniego powoda na kwotę około 4.440 zł.

W ocenie Sądu kwota ta jest zawyżona i w rzeczywistości na zaspokojenie usprawiedliwionych kosztów utrzymania małoletniego powoda, przy uwzględnieniu partycypowania przez ojca w kosztach utrzymania dziecka w trakcie dość szerokich kontaktów trwających około 12 dni w miesiącu, potrzeba kwoty niższej. W ocenie Sądu utrzymanie dziecka w czasie gdy przebywa pod pieczęcią matki wynosi około 2.800 zł miesięcznie. Małoletni powód ma niespełna 3 lata. Wydatki na jego utrzymanie wiążą się – zgodnie z twierdzeniami strony powodowej – przede wszystkim z koniecznością zakupu żywności, ubrań, środków higieny, środków czystości, pieluch, lekarstw, co w ocenie Sądu jest w pełni uzasadnione i nie budzi zastrzeżeń. Ponadto małoletni uczęszcza do przedszkola, co również wiąże się z kosztami związanymi z koniecznością zakupu rzeczy takich jak pampersy i chusteczki, które rodzice są zobowiązani dostarczać do przedszkola oraz ponoszeniem opłaty za przedszkola, której miesięczna wysokość wynosi 1.300 złotych. Kwota czesnego zawiera także wyżywienie małoletniego, co wydatnie obniża koszt wyżywienia dziecka w domu. W ocenie Sądu koszt zapewnienia dziecku mieszkania ujęty przez stronę powodową jako 1.100 zł jest zbyt wysoki i nie jest zasadne zaliczenie go w całości na poczet kosztów utrzymania dziecka. W ocenie Sądu kwota 600 zł udziału małoletniego w koszcie mieszkania jest kwotą zasadną. Na pozostałe koszty dziecka składają się wydatki na przedszkole -1.300 zł, na wyżywienie 400 zł (małoletnia żywi się w przedszkolu), 500 zł innych wydatków, w tym 200 zł na ubrania, 200 zł na koszty leczenia.

Matka małoletniego wraz z partnerem żyją na wysokim poziomie, o czym świadczy chociażby koszt najmu mieszkania. W ocenie Sądu koszty utrzymania dziecka powyżej zasadnej kwoty 2.800 zł miesięcznie matka powinna ponosić samodzielnie, tak jak pozwany ponosi samodzielnie koszty utrzymania dziecka podczas swoich kontaktów z synem.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał za zasadne obciążenie pozwanego kwotą 1.400 zł miesięcznie alimentów na rzecz syna. Kwota ta stanowi około połowę kosztu utrzymania małoletniego, przy uwzględnieniu partycypowania przez pozwanego w kosztach utrzymania dziecka przez okres około 12 dni kontaktów miesięcznie. Sąd obciążył pozwanego obowiązkiem alimentacyjnym w kwocie 1.400 zł miesięcznie, poczynając od dnia 20 października 2014 roku, tj. dnia wniesienia powództwa.

Koszty utrzymania małoletniego powoda podczas pobytu u pierwszoplanowego rodzica – matki - wykraczające poza tę kwotę powinna ponieść matka dziecka.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł, jak w punkcie 1 i 2 sentencji.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w pkt 3 na podstawie art. 102 kpc uznając, że pozwany przegrał jedynie w zakresie kwoty 150 zł, której nie uznał i to na podług tej kwoty powinna być obliczona opłata od pozwu, która obciąża pozwanego jako przegrywającego. W pozostałym zakresie, tj. kwoty 1.250 zł miesięcznie, Sąd przejął koszty na rachunek Skarbu Państwa. Koszt zastępstwa procesowego stron Sąd zniósł wzajemnie między dwoma reprezentowanymi stronami (pkt 4)

O rygorze natychmiastowej wykonalności Sąd orzekł w pkt 5 na podstawie art. 333 §1 kpc.